

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.06.1965, sp. zn. 5 Cz 31/66, ECLI:CZ:NS:1965:5.CZ.31.1966.1

Číslo: 63/1966

Právní věta: Nejde-li o věc, kterou projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, není dána také pravomoc soudu k smírčímu řízení podle ustanovení § 67 a násl. o. s. ř. Soudem nemohl být proto schválen smír o zrušení práva užívat část bytu z důvodu potřeby navrhovatele.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.06.1965

Spisová značka: 5 Cz 31/66

Číslo rozhodnutí: 63

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 7

§ 142 40/1964 Sb. § 395 41/1964 Sb. § 45

§ 67

§ 69

§ 99

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 63/1966 sb. rozh.

Nejde-li o věc, kterou projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, není dána také pravomoc soudu k smírčímu řízení podle ustanovení § 67 a násl. o. s. ř. Soudem nemohl být proto schválen smír o zrušení práva užívat část bytu z důvodu potřeby navrhovatele.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. VI. 1965, [5 Cz 31/66.](#))

Podle tvrzení navrhovatele užívají odpůrci část jeho bytu v Praze 1. S odůvodněním, že tuto část bytu potřebuje pro členy své početnější domácnosti, požádal navrhovatel soud o provedení smírčího řízení ve smyslu § 67 a násl. o. s. ř.

V průběhu smírčího řízení skutečně uzavřeli účastníci smír, jímž odpůrci převzali závazek k vyklizení a předání části bytu navrhovateli v patnáctidenní lhůtě po přidělení „podnájmu, který bude přiměřený zdravotnímu stavu odpůrkyně“ E. D.; tento smír schválil (§ 69, § 99 o. s. ř.) soud

usnesením ze dne 27. 10. 1964.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že usnesením obvodního soudu pro Prahu 1 o schválení smíru byl porušen zákon, a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Byť pro smírčí řízení podle § 67 a násl. o. s. ř. neplatí ustanovení § 103 o. s. ř. o zkoumání podmínek řízení (a to vzhledem k tomu, že ustanovení třetí části občanského soudního řádu se vztahují na řízení upravená ustanoveními druhé části občanského soudního řádu jenom tehdy, jestliže to vyplývá z ustanovení druhé části občanského soudního řádu, popř. jestliže je to výslovně uvedeno v ustanovení třetí části občanského soudního řádu), je povinností soudu, který takové řízení provádí, aby se zřetelem k ustanovení § 7 o. s. ř. zkoumal svou pravomoc k projednání a rozhodnutí věci. Nejde-li o věc, kterou projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, není dána také pravomoc soudu k smírčímu řízení ve smyslu § 67 a násl. o. s. ř.; smír, který účastníci v takovém řízení uzavírají o věci, jež nenáleží do pravomoci soudu, soud neschválí pro rozpor s právními předpisy (§ 69, § 99 odst. 2 o. s. ř.).

V této věci uzavírali účastníci podle § 69, § 99 o. s. ř. smír o zrušení práva užívat část bytu z důvodu potřeby navrhovatele. Poněvadž ke zrušení práva užívat část bytu z takového důvodu nejsou povolány soudy, ale místní národní výbory (srov. § 395 o. z., § 45 odst. 2 zák. č. 41/1964 Sb. o hospodaření s byty), nemohl být smír účastníků soudem schválen; jestliže se tak stalo, byl porušen zákon v ustanoveních § 7 odst. 1, § 69 a 99 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ustanoveními § 395 o. z. a § 45 odst. 2 zák. č. 41/1964 Sb.